

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Instituției Medico - Sanitară Publică „Institutul Mamei și Copilului” privind încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,
împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 28 septembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 18 iunie 2014, SA „Termocom” în procedura falimentului a depus cerere de chemare în judecată împotriva IMPS „Institutul Mamei și Copilului” privind încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului de livrare a energiei termice în apă fierbinte nr.417 din 01.10.2006 încheiat între SA „Termocom” în procedura falimentului și IMPS „Institutul Mamei și Copilului”, ultimul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate de către SA „Termocom” la obiectele sale.

Comunică reclamantul că din cauza neonorării obligațiilor contractuale prin neachitarea facturilor de plată pentru consumul de energie termică, s-a acumulat o datorie la consumul de energie termică la 03.2014 în sumă de 300 678,28 lei, confirmată prin lista achitărilor și facturilor și de prin facturile și bonurile de control.

Concretizează reclamantul că, părțile au convenit că plata se consideră executată la data încasării mijloacelor bănești pe contul de decontare a furnizorului.

Nerespectarea de către consumator a obligațiilor sale contractuale, a generat calcularea pentru perioada 10.2013 - 15.05.2014 a unei dobânzi de întârziere în sumă de 31 281,42 lei, cât și a penalității contractuale în sumă de 62 352,73 lei pentru perioada 12.2013-04.2014.

Menționează reclamantul că întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, a expediat în adresa pârâtului pretenția nr. 79/3528 din 14.04.2014 și nr. 79/4964 din 04.06.2014, însă până în prezent nu a primit nici un răspuns, datoria fiind achitată parțial.

Astfel, solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului a datoriei pentru

energie termică în sumă de 300 678,28 lei, dobânda de întârziere în sumă de 31 281,42 lei și penalitatea în sumă de 62 352,73 lei.

La 27 aprilie 2015, reclamantul SA „CET nr. 2” a înaintat cerere prin care s-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând doar dobânda de întârziere în mărime de 31 281,42 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 14 aprilie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile legii.

SA „Termoelectrica” nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe a declarat apel, prin care a solicitat casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016, s-a respins apelul declarat de SA „Termoelectrica” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 14 aprilie 2016.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel SA „Termoelectrica” a declarat recurs, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 septembrie 2016 și a hotărârii Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 14 aprilie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 28.09.2016 a fost recepționată de către recurent 26.10.2016. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 26.12.2017 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 15.02.2017, IMPS „Institutul Mamei și Copilului” a prezentat referință prin care solicită respingerea recursului înaintat de către SA „Termoelectrica” ca fiind neîntemeiat.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SA „Termoelectrica” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Termoelectrica” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea